

பாதுகாவலன்

"கத்தர் நகத்தைக் கார்க்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கணவியிப்பது வின்."

96ஆம் புத. | 1971 ஆம் மூலம் 14 ந் டி சனிக்கிழமை — பிரதி சுதம் 15. — 29-ம் இல.

மூப்பதி வாழ் மாதாசி

வானுயர்ந்த கவி னு ஹ ஞ் சோலைகள் ஒங்கும், தேன் நிலைந்து மூலமாக வாவிசிர் தேங்கும், சீர்மிகுந்து அழகு மிகும் ஆலயங்தாங்கும் மருதமடுத் திருப்பதியில் மாருதகருணைமழுபொழிந் துவரும் செப்பாலை அன்கையின் மகிழ்வையை எடுத்த ரைக்க வல்லவர் யார்?

அன்கையின் பொன்னகரில் ஆவலுடன் வங்கிருப்போர் உள்ளுமொம்மை ஆன்தவென் எம்வழிய, ஆங்கு இன்முகங் கொண்டு, இன்னுறை புகன்று, அகமும் முகமும் மலர அளவளாவி அன்புமனங்கன்டு, பாத்திரிக் கூலயுஞ் சென்ற நிலைய, நன்மையருள்திருப்பதியிற்கண்ணீர்க்கிடிப் புன்யமயூறும் பவந் தீரப் புலமயி நொந்து, தீபமும், தூபமும், சீலமுடனேற்றிப் பக்கியுடன் கரங்குவித்துப் பரவசமாய்த் தவம் மிகுந்த செபம்புரிந்து, மலர் சொரிந்து, தம்மைத் தாழ்த்துவார்; அன்றியும் "அழுதபன்களைடு பாதிவந்தோம் உமை, அழுதகணகளைடு சாடிவந்தோம் எழை, அன்புடன் பார்த்தருள்; எனப் பண்பாடு வாழ்த்துவார்; இத்தகைய அருட்சியும் நான்தையல் கண்டு பலர் மெய்மறந்து நிறைய சொல்லானும் மாட்சியன் நிறைந்து, பரலோக நூலோக இராக்கிணியாய்க் கீழ்மாசனம் அமர்ந்து, தமது திருக்குமாரளின் அருகிருந்து செங்கோல் புரிந்து வருகின்றார்.

ஆசிரியர்—எவ்: எஸ். சி.
வங்காலை.

கதிரவன் உடையனின்து, பன்னிரு தாரகை முடிபுணைந்து, வெண்மகியைத் திருவடிகள் அழுகும் மிக்கும் மேன்மையடைந்து, வானுலகுக் கெழுந்தருளி வானவர்க்கெல்லாம் மேலாக மகிழ்வை நிறைந்து, பரலோக நூலோக இராக்கிணியாய்க் கீழ்மாசனம் அமர்ந்து, தமது திருக்குமாரளின் அருகிருந்து செங்கோல் புரிந்து வருகின்றார்?

காட்சிகள் அருள், மாட்சியாய் எழுந்து, ஊர்து, பாத்துவர்; அன்றியும் "அழுதபன்களைடு பாதிவந்தோம் உமை, அழுதகணகளைடு சாடிவந்தோம் எழை, அன்புடன் பார்த்தருள்; எனப் பண்பாடு வாழ்த்துவார்; இத்தகைய அருட்சியும் நான்தையல் கண்டு பலர் மெய்மறந்து நிறைய சொல்லானும் மாட்சியன் நிறைந்து, பரலோக இராக்கிணியாய்க் கீழ்மாசனம் அமர்ந்து, தமது திருக்குமாரளின் அருகிருந்து செங்கோல் புரிந்து வருகின்றார்?"

(தொடர்ச்சி 4-ம் பக்கம்)

ஊர்துகெபியில் மேறும் ஒரு புதுமை

ஊர்துகெபியில் தேவதா மாரின் தெவிய அருளினால் ஏராளமான புதுமைகள் கூட்டுவருவது உலகம் அறிந்த விஷயமே. சென்ற மாகம மேலும் ஒரு புதுமை கூட்டுக்கிருப்பதாகச் செப்பதீகள் கூடுதின்றன. 1966ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாக ஒரு தருளிபதிக்கூட்டு செப்பதோடு அவர் தட்டையிட்டெடுந்து யாதொரு வியாதியுமில்லாத வர்போல் அடி நிலத்தில் வைத்து நடக்கத் தொடங்கி விட்டார். சொல்லமானதன் முன்னிருந்த தேவிலையை முக்கும் அனிக்கும் மரமியான குழந்தையின் இப்போது உள்ளுக்கிழமையையும் தூராய்ந்த வைத்தியர்கள், இதுதமது வைத்திய அறிவுக்கு அப்பாற பட்டதுள்ளக்கூறியிட்டனர்.

நீதிமுறை மற்றும் செய்தியில் மாதாசி

கானகத்தே கன்னி த்தாய்

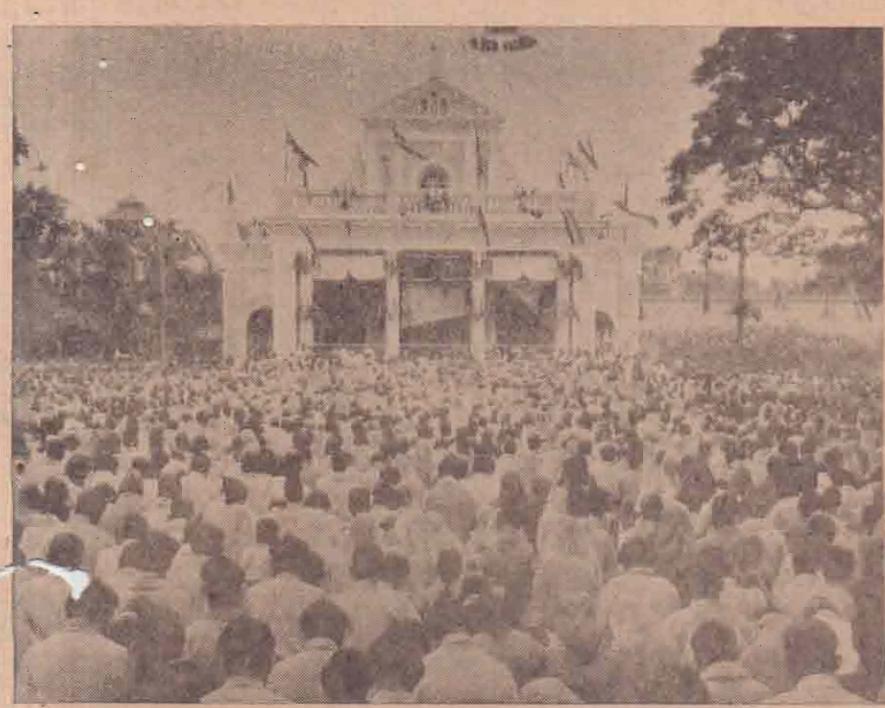
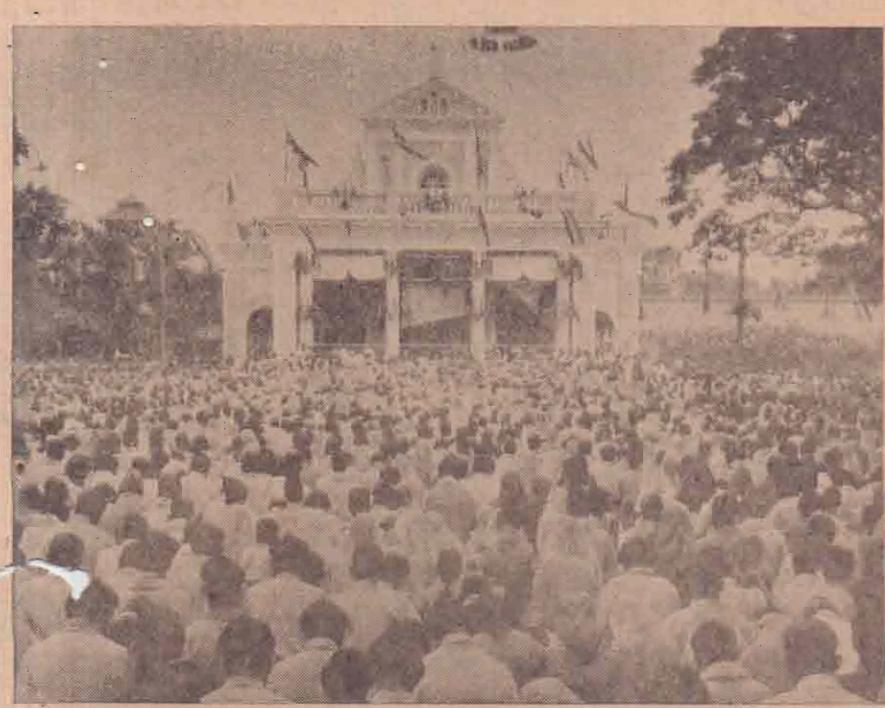
"உருவிளன் உருவாகி யுலகினை மக்குதிப்பக் குருவிளக் குத்தாங்கி கன்னித்தாயாயினையே"

மருகமடுத் திருப்பதியை நினைக்க இப்பத்தையும் அப்பதி அனிக்கும் மதுரக்கையும் விரும்பாத மாகதடை தூடே கணக்கற்ற மக்கள் வெள்ளம் கடலெனத் தீரனுடு சிற்கிறது. துயருந்தேர், தன்புதுவோர், ஆத்தோர் முதியோர், ஆடவர் அரிவைபர் தனை வரும் குழுமினரும், ஏந்திய தட்டுள்ளேல் கமது இதயங்களையே எடுத்துவைத்துக் கூப்பிய கரத்துடன் கூடிக் குகும்கண்களோக்காட்சி.

ஆவத்துடன் அனுகி வேதங்கிடுன் வீழ்ந்துகிடக்கும் வேற்றுமத சோதா அரயும் அருட்ச்சால் அடிமையாக்குபவனை நோக்கி பாமாலையீடு பூமாலையும் பொன்மனிமாலையும் சேர்வுடன் செலவோர்க்குச் சுகந்தம் அனிக்கும் மரமியான சூழ்நிலை.

கந்திரனிலெனுளி இலங்கும், சங்கமதி னெழில் துலங்கும், சலமமற்ற திருமுகம், அன்று வானிமலைகளிக்கும் அனுபுக்காக சுங்காலைகளிக்கும் அனுபுக்காக மாண்போடு வீற்றிருக்கும் மகத்தான் காட்சி, உற்றமகளை பொருக்கத் தோட்டே தாங்கி ஒப்பிலா உவகைப்படன் ஒளிர்கின்ற இவ்யார்? கனத்தோரைக்காரைசேர்க்க வந்த கண்ணித்தாய். தரணியோரைத் தன் பக்கம் தாவி இழுக்கும் தெய்வத்தாய்.

பார்ப்போரைப் பரவசத் திலாழ்த்தும் பாகத்தாயின் தூய சேத்திரம் இயமப் பியலா எழிதுடன் திகழ்கிறது. ஆய். வெண்ணிலையின் கண்ணெனியியும் விந்வத்தான் மின்னெனியியும் விமல்யவன் அருளானியுடன் திகழ்கிறது அத் திருப்பதி. நெஞ்சிலும் நினைவிலும் நீங்காது நிறை

தலையங்கம்

தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியின் அனுமதிபெற்றபின்டே
ஆசிரிய தலையங்கள்கள் பிரசரஞ் செய்யவேண்டியிருப்ப
தாலும், அவ்வதிகாரியின் அங்கீகாரத்தை உரியநேரத்தை
தில் பெறுவது கஷ்டமாயிருப்பதாலும் சிலவாரங்களுக்கு
ஆசிரிய தலையங்கள் வெளிவரமாட்டாது என்பதை
வாசகனூயர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

மாதா பக்தி—இன்று

“யേസ്കവിടമ் ചെല്ലവേണ്ടുമാനും മരിയായിൻ മൂലമേ ചെല്ല വേണ്ടുമ്” എന്ന പൊൻഡൊമാധി കത്തോലിക്കർ സമയ വാച്ചിൽ മാതാപാത്രക്കു ഇരുന്തുവരുമെന്നുമായാണ് ഇടത്തേത് എറിത്തുക കാട്ടുകിന്റെ. ചമ്പിപ്പാലമുഖം വരുമ്പരാഗം അതാവതു പുതിയ വധിപാട്ടു മുഹൂരകൾ വരുമ്പരാഗം തണ്ടരാമല മേംമേരുമുഖം വളരുന്തു കൊണ്ടുവേംത മാതാവിന്റെ വന്നാക്കത്തിൽക്കു ഇന്റു മുക്കിപ്പത്തുവയ്ക്കുന്നതു പിട്ടു താകപ്പ് പബർ വിജീക്കിന്നുണ്ടാരു. ആനും, ഇതു തവരു യേക്കാതാരശ്ശ് സന്ത്രിപ്പേയെമതു വധിപാടു അഞ്ചമുദ്ദേശം വേണ്ടുമെന്നു പതു മെമ്പ്പേധാപിനുമുഖം മാതാവാവു യേസ്കവിടമിരുന്തു പരിശീലനം പാരക്കു ഏൻ മുഖവേണ്ടുമെന്നു? ആധിനുമുഖം മാതാ പക്തിപിലും മുൻപില്ലാതെരു പുതിയ തന്നെമുഖം, ഓർമ്മുമുഖം, ഇന്റു അവസിയമായിരുക്കിന്നുതു. പെറുമ്പാലാൻ മക്കൾ മാതാവിടമുണ്ടാക്കിവശമാനം ഒരു പക്തിയൈത്താൻ ചെലുത്തിവന്തിരുക്കിരുന്നരകൾ. മാക്സില്ലാതു ഉற്പവമുഖം, ചണ്ണരിത്താമ്പമുഖം, ഉടലോടു വിണ്ണേജേന്റ്റുമുഖം ആകിയ പല ഇയർക്കൈക്കു മേലാൺ പാക്കിയന്നക്കാണുവാൻ അവാൻ അണ്ടാന്തുവാന്നാമൈപ്പാക്കുകയും വിധിക്കിന്നാലും. അവാൻ എമക്കു അപ്പാർപ്പട്ട ഒരു കിരുഞ്ഞിയാക പ്രീത്തിലും ഏറ്റവും വിവക്കിന്നാലും നടക്കുകിലും കരുക്കൈക്കു കുറഞ്ഞാക്കക്കാണുക്കു കലപമാക അവാൻ പെற്റുത്തരക്കുമുഖം എന്റു നോവിജീകാൻ ചെയ്ക്കിന്നാലും. ആനും, ഇവയുടെമുഖം പോതുമാ?

உணர்ச்சியில் மட்டும் ஊற்றெடுத்த ஒரு பக்தியை இக்கால மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அறிவிற் குகந்தகைவும் வாழ்க்கையோடு தொடர்புள்ள தாகவும் இன்றைய வழிபாட்டு முறையோடு பொருந்தக்கூடியதாகவும் உள்ள ஒரு பக்தியே இன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் தொயாகிய மரியாப் தனக்கேபுரிமையாகப் பெற்றுக்கொண்ட சில பேறுபலன்களால் சாதாரண மகளினிருந்து உயர்த்தப்பட்டு தனித்த ஒரு நிலையில் இருக்கின்ஹை. இதற்கு மாறாக திருச்சபையும் தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவனும் எந்த விதமாக இருக்க வேண்டுமென இறைவன் விரும்பினாரோ அதே சாலல் மரியன்னையிடம் இன்ற பூரணமாக விளக்குகின்றது. சருங்கக்கறின் மரியாப் இன்ற இருக்கும் நிலைதான், காம் ஒவ்வொருவரும் அடையவேண்டிய நிலையாகும். மரியாப் தான் பூரணமான கிறிஸ்தவர், பூரணமாக மீட்கப்பட்டவன்.

கிறிஸ்துவரை வாழ்வதென்றால் இறைவன் அளிக்கும் அருளை சத்தீரமாக ஏற்று எம்மை முழுவதொகை அவருக்கு அப்பணிப்பதாகும். அவ்விதமான அருள் நிறைந்த வாழ்வை சுயலமின்றி பிறரது மீட்புக்காக பயன்படுத்துவது கிறிஸ்தவனது கடமை.

கன்னிமரியம்மாள் “இதோ ஆண்டவருடைய அடிவை
பாவைவள்”என்ற வார்த்தையிலேயே இறைவனுக்குத் தன்கை
முற்றும் அர்ப்பனித்து விட்டாள். அவள் அளித்த இந்தச்
சமமதம் ஒரு சிக்மூசிக்கு மட்டுமல்ல. இறைவன் தன்னிடத்தில் செயல்படுத்த இருக்கும் சகல காரியங்களையும்
அவள் ஏற்றுக் கொண்டாள். தேவகுமாரனுக்குத் தாயான
கன் மூலம் மரியாப் கடவுளையும் மனிதனையும் இணைத்தான்.
இறைவனது மீட்புத் திட்டத்தில் பூரணமாக ஒத்துழைத்தாள்.
திருச்சபையும், தனிக்கிறிஸ்தவனும் இதே வேலையைத்தான் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள்,

தேவதாய் அன்று கடவுளையும் மனிதனையும் எப்படி இனினத்தாலோ அவ்விதமே இன்றம் மனிதருக்கு இறைவனின் அருளைப் பெற்றுத்தரும் ஒரு மத்தியன்தியாக சிளங்குகின்றன. காட்சியாகமத்தில் தோன்றுகின்ற பெண் வரியாயின் தன்மைகளை அழகுற எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவள் ஒரு தனிப்பட்ட பெண், இரட்சகரின்தாய், அதே வீதியில் இருப்பதைக் கிடிகிடி

நாமும் தனிப்பட்ட முறையிலும் கூட்டுரவும் இறைவனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் எவ்வளருமே இரத்து மீட்டுக்காக உழைப்பவராகவும், இறைவனாலே ஆவானின் தினைப்பவர்களாகவும் இருக்கிறோம். ஆகவே மாதான செப்பேல் எமது செயல். நாம் மாதாவை வணக்கும் போது வயக்கு கிடைக்க முடியாத பெறுபேறுகளைப் பற்றந்தனல் யட்டும் அவனை மகிழ்ச்சிப்படுத் துவதி ஸ்லைபர்மில் ஒருவராக இருக்கு, நாம் எவ்வளரும் அடையாளிவன்றிய ஓர் இலட்சியத்தை அடைக்கு காட்டிய சிறப்புமிகுவனுக்குரியது. மாதா பக்கியில் இந்த அம்சம்தான் இன்று பற்றியுத்தப்பட வேண்டியதாகும். அநாவது மாதாவைப் பிடித்தில் வைத்து வணக்குவது யட்டும் போதாது; அவன் மாந்து காட்டிய வயிலே நாமும் வாழுமேண்டும்.

வத்திக்கானும் மினி உடையும்

மினி உடை அணிகிறவர் களையும், சட்டைக் கழுத்து கள் பெரிதாக வெட்டிய உடைகளை அணிகிறவர்களையும் சம்பேதுருவானவர் மகா லயத்துள் செல்லவிட்டா து தடுப்பதற்கெணப் புதியகாவலாளி ஒருவர் இப்போது நியமிக்கப்பட்டனரெனச் சென்ற 28ஆம் திகதி வத்திக்காளிலிருந்துசெய்தி கிடைத்திருக்கிறது.

மணி உடைகள் அணிந்து

மகாலயத் துக்குச் சென்ற
உண்ணாசப் பிரயாணிகள் பல
கும்துதில் உட்பிரவேசியாது
தடுக்கப்பட்டுத் திரும்பிச்
சென்றுள்ளர்கள். வத்திக்
கான் நூல்லிலையம் ஒன்றில்
பணியாற்றிவர்க்க சிஸ்தர்
பிளவர் அவர்கள் ஒரு சில
தினங்களின் முன்னரே இப்
பதவியை ஏற்றுர் என்றும்
வத்திக்கான் செய்தி அறியிக்
திருக்கிறது.

அக்குவென்
சர்வ கலாசாலையில்
புதிய அறிபர்

பாப்பரசுவின்
புதிய திரிசன
மண்டபம்

காலன்சென்ற அதிவன
கத்துக்குரிய பிற்றபின்கை
சுவாமியாரின் இடத்தில் அதிகுவென்ஸ் சர்வகலரசாலை
கல்லூரியின் அதி பராக்
சென்றபல வருடங்களாக
கடமை மாற்றிவந்த வணக்கத்துக்குரியிரிசா பாலகுரிய
அடிகளார் தமது கடமையை
விருந்து நின்கிக்கொன்றதான்
அவரின் இடத்தில் அதிவணக்கத்துக்குரிய டெராவை
பிற்றப் பிவாமியார் நியமித்தப்பட்டிருக்கிறார். இவர் இப்போது கொழும்பு சுஞ்சுக்கையைப்பர் கல்லூரியின் தலைவராகத் தாழையாற்றி வருகிறார்.

தமது புதிய ஆலயத்தை விரைவில் முடிப்பதற்குத் தமது நேரம், பணம், சக்தி யாதியவற்றையும் முறைக் கீழவழித்துக் கொண்டிருக்கும் அடை வேளை, இப்படியான விடுதலை முடிகிறோம் எடுப்பது உழைக்கும் இந்தக்கையின் உற்சாகம் பார்ட்டுத்தங்குரியது.

பூசை வழிகாட்டி
ஆவணி - 1971

15. கூயிறு — புனித கண்ணிமரி, வின். [வ]
     1-ம் வாச. திருவெ. 11; 19, 12; 1—6, 10
     2-ம் வாசகம்: 10காரி, 15: 20—26
     சுவிசேஷம்: ஹக். 1: 39—56

16. திங்கள் — புனித யுவக்கின் [வ]
     வாசகம்: சர்வ, 44: 1, 10—15
     சுவிசேஷம்: மத், 13: 16—17

17. செவ்வாய் நாள்டுஞச் [ப]
     வாசகம்: கீதி. 6: 11—24
     சுவிசேஷம்: மத். 19: 23—30

18. புதன் — நாள்டுஞச் [ப]
     வாசகம்: கீதி. 9: 6—15
     சுவிசேஷம்: மத். 20: 1—16

19. வியாழன் — நாள்டுஞச் [ப]
     வாசகம்: கீதி. 11: 29—39
     சுவிசேஷம்: மத். 22: 1—14

20. வெள்ளி — புனித பேர்னுட் [வ]
     வாசகம்: உரோ. 12: 3—13
     சுவிசேஷம்: மத். 23: 8—12

21. சனி — நாள் டூஞச் [ப]
     (அ) புனித அருளம்மாள் [வ]
     வாசகம்: ரூத். 2: 1—3, 8—11, 4: 13—17
     சுவிசேஷம்: மத். 23: 1—12

உண்ணம், தூய்னம், சுயநலமின்னம் இம் மூன்றும் எவரிடத்தில் உள்ளதோ அவரா அழிக்க எவரா தும் இயலாது.

மடுப்பதி வாம்...

- [1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

என்னும் என்னும் அன்பி
ஞல் வளர்ந்திடும் ; அதனால்
அன்பர்கள் அவர் பதினாய
காடியே அன்கையின் சொர்
ணமுகம் கண்டு அகமகிழ்
வார்த்தை

தேவனைப் பயின்ற செல்வ
மாது, திக்கற் ரேருர் க்குப்
பேரருள் புரியுமாது, சேய
னைக் கரத்தேந்தி வரமருள்
வார்; பின்திர்ப்பார், அருள்
புரிவார்; செபமாலை ஒனும்,
காணிக்கை மலர்கள் தூவும்
பஞ்சர்கள் மனங்கிட ரும்பிப்
பாவவழி நீங்கூத் தேவவழி
நாடி, நல்வாழ்வு எய்கிவாழ,
ஆவுலகாள் இராணியென்றும்
அருள்ப்பிரவார்.

இப்பந்திரிகை யாற்பொனம், 20 ம் இலக்க ந்-ம் குருக்குத்தெருவில் வதியும் நீக் லஸ் ஜேம்ஸ் அவர்களால் உரிமையாளருக்காக அர்ச். குளச்மாருவிவர் அச்சக்கத்தில் 1971-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 14-ந்தேதி சனிக்குழமை அச்சிடப்பெற்று வெளியிடப்பட்டது. தந்தி: ‘கதலிக்கிறன்,’ யாற்பொனம். தொவெபேசி: 300, தாடித்து 1876.